

Putovanje baka Rskim jedrenjacom

VELD ĐEKIĆ

MARGARETA PERŠIĆ

Izdavač:

Primorsko-goranska županija, Adamićeva 10, Rijeka

Za izdavača: Zlatko Komadina

Ilustratorica: Margareta Peršić

Tekstopisac: Velid Đekić

Lektorica: Lidija Toman

Produkcija: Prospekt d.o.o., Rijeka

Tisak: Kerschoffset d.o.o., Zagreb

ISBN: 978-953-7221-70-6

Sadržaj slikovnice isključiva je odgovornost Primorsko-goranske županije.

Za više informacija posjetite:

www.frankopani.eu, www.strukturifondovi.hr

Rijeka, 2019.

Copyright © Primorsko-goranska županija

Putovanje bakarskim jedrenjakom

*Bakar je bio grad jedrenjaka,
svi su htjeli u njegovu luku.*

Projekt Primorsko-goranske županije „Kulturno-turistička ruta Putovima Frankopana“
sufinancirala je Europska unija iz Europskog fonda za regionalni razvoj.

– Mama, ja bih keksa. – kazao je Petar. I protegnuo noge u sjedalici.

– Baš volim grickati keks. – pomislio je. – Ponekad je malo tvrd, ali uvijek je ukusan.

– Znam da si gladnić. Kad se dugo putuje, treba jesti da obnovimo snagu. – reče mama svom dječaku.

Tata je vozio auto i upravo su ulazili u grad Bakar. Vozilo je stalo na parkiralištu.

A vani, vani ih je čekala luka.

Ljudi je bilo posvuda. Barke su se ljuljuškale
na valovima. Pored njih bio je privezan velik
jedrenjak s bijelim jedrima.

– Uđite, posjetite naš brod. –
odnekud se začuo glas.

– Ja sam Andrija. Znam sve o moru i
putovanjima. – reče mornar s palube.

Ili se to Petru tako samo učinilo.

Držeći tatinu ruku, on je već pomalo zijevao i žmirkao. Šum valova u luci baš nekako zna uspavati. Mora da i sve te ljuljkave barke mnogo spavaju.

Jedra na palubi bila su tako blizu da ih je mogao dodirnuti. Izgledala su poput velikih galebova.

Andrija je sad imao drukčiju odjeću. Kao da je sišao sa stranica stare knjige o moru koju je tata listao kod kuće.

– Ovo se zove bakarski baškot. – reče Andrija. Držao je u ruci keks neobičnog oblika. Bio je poput prstena, okrugao i s velikom rupom.

– On je jako tvrd, ma nema tvrđeg od njega. – kazao je Andrija.

– To je zato što je dva puta pečen. Tako može izdržati duga putovanja da se ne pokvari. Mi mornari zovemo ga „kruh od sedam mora“.

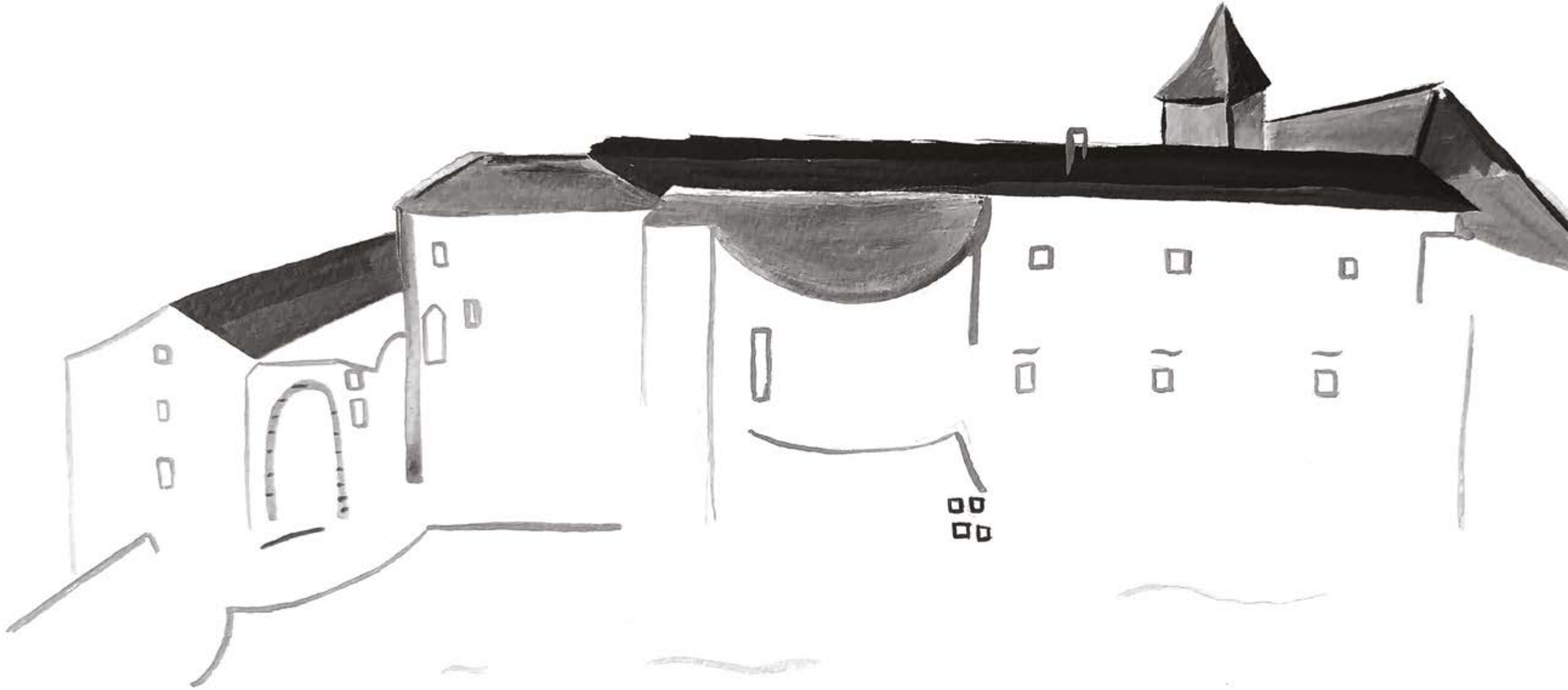
I Petar je volio putovati.

On, mama i tata često su odlazili u druge krajeve. Tako se može upoznati druge ljude i gradove.

Baš kao da zna koliko
Petar voli putovati,
brod je klizio plavom
površinom.

S palube su promatrali
brojne jedrenjake kako
plove pored njih. Bakar je
bio grad jedrenjaka, svi su
htjeli u njegovu luku.

Petar je s broda vidio bakarski kaštel. Stajao je na brijegu, kao da nadzire sve što ulazi i izlazi iz luke.

– Kako je to velika kuća – pomisli dječak. – Tako je velika da bih se u njoj mogao izgubiti.

– U kaštelu živi gospodar Bakra, knez Frankopan. –
reče Andrija.

– Njegovi su grad,
luka i mnogi brodovi.
U kneževoj kući
imaju čak četiri
kuhinje. Ne kuhaju
samo za sebe. U
jednoj peku baškote
za mornare.

– Otkuda dolaze svi ti jedrenjaci? I zašto?
Kamo plove? – pitao se dječak.

Tata i mama razgovarali su s Andrijom, a Petar je slušao. Mornar je doista bio pun znanja o moru.

– To su trgovački brodovi. Prevoze sve što ljudi trebaju u svojim domovima. S brodova u skladišta, iz skladišta u domove.

– Kakve su ono ljestve iznad mora? – pokazao je Petar prema obali. Bili su na izlazu iz zaljeva. Doista, tamo su stajale neke duuuuuuuge ljestve.

– To su tunere kneza Frankopana. – dobio je odgovor. – Ribari na njima sjede ne bi li ugledali jata tuna. Tada kreću u ribolov.

Jedrenjak je plovio,
plovio i stigao do
mjestu Soline. Tu su
radile solane kneza
Frankopana. U njima
se iz morske vode
dobivala sol. Nju se
dodaje u jelo, da bude
ukusnije. I u baškot se
stavlja barem jedno
zrno soli.

Nešto dalje, na obali su se
bijelile kuće novoga grada. To
je bio Novi Vinodolski.

Iz njegove luke čuli su povike.
– Grožđa! Kupite grožđa! I
meda! Kupite meda!

U mjestu Baška vidjeli su krasnu plažu.
Ali Andriju je zanimalo nešto drugo.

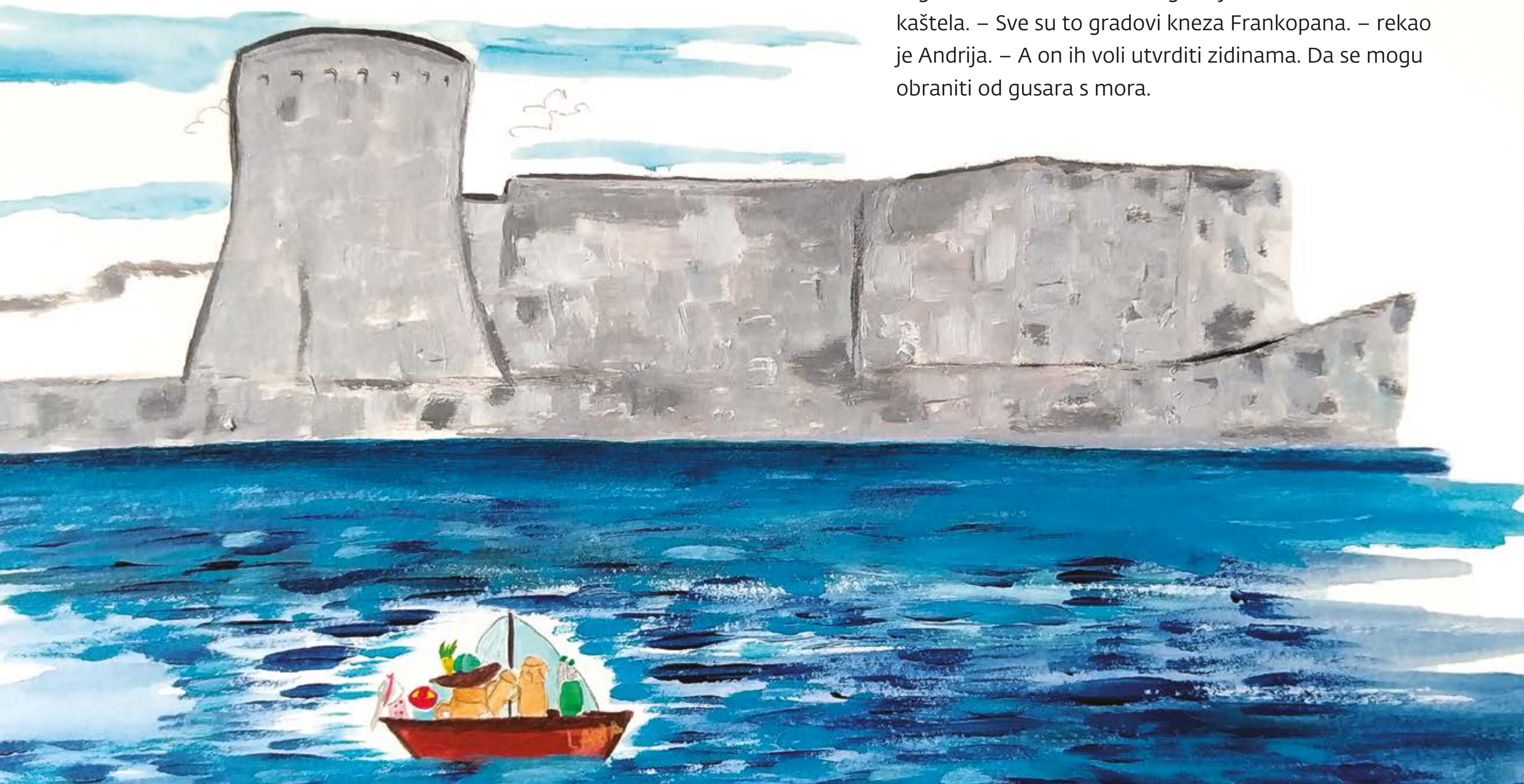
– Tu ćemo ukrcati na brod voća i
povrća. Ono raste na poljima iza grada.

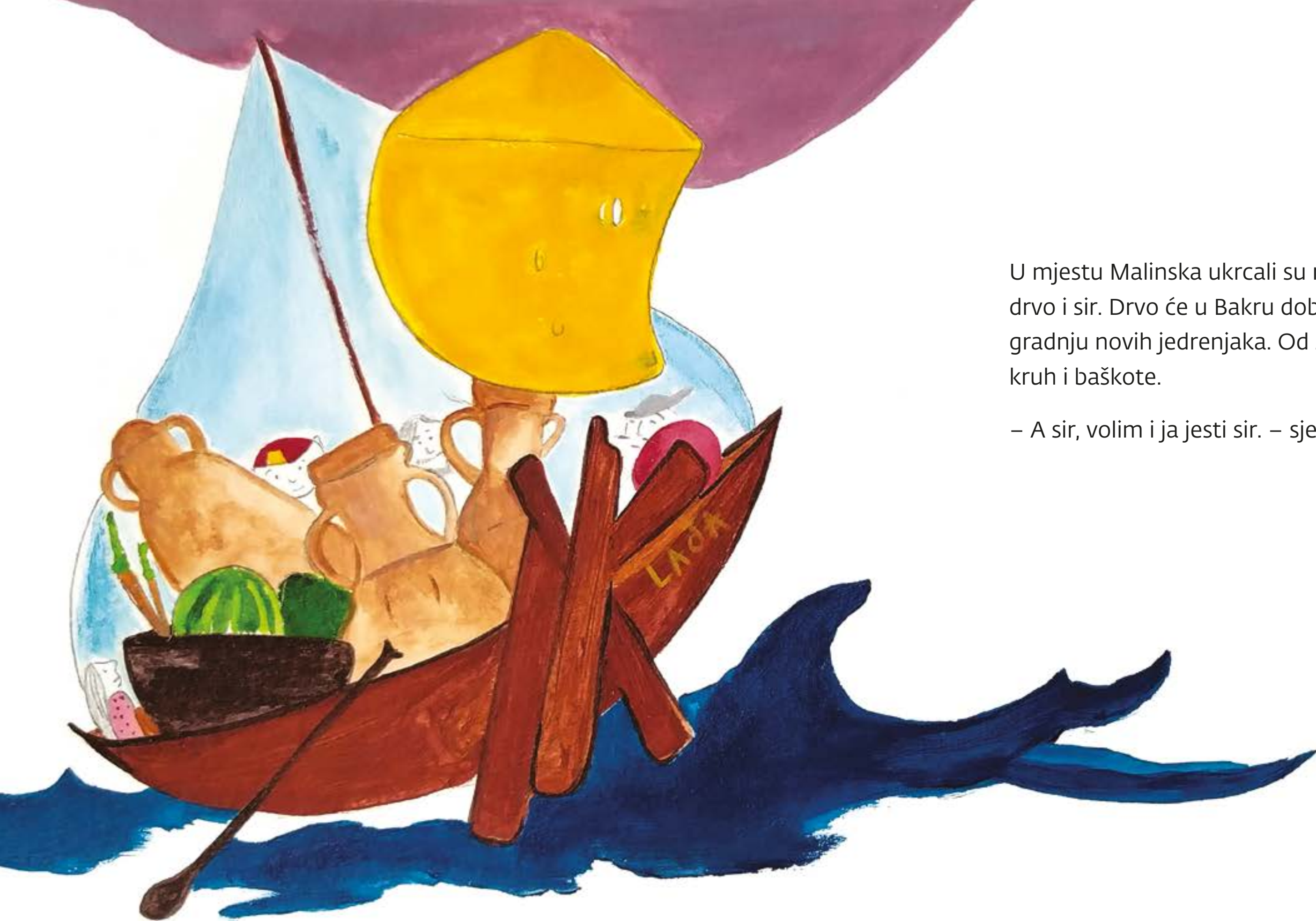

U mjestu Punat ukrkali su boce pune maslinova ulja. Tako velike boce Petar još nije vidio. Jednu bocu jedva su nosila tri čovjeka.

– Ljudi uz more stvarno vole maslinovo ulje u jelu. – zaključio je Petar.

U gradu Krku su ih dočekali gledajući s visokih zidina kaštela. – Sve su to gradovi kneza Frankopana. – rekao je Andrija. – A on ih voli utvrditi zidinama. Da se mogu obraniti od gusara s mora.

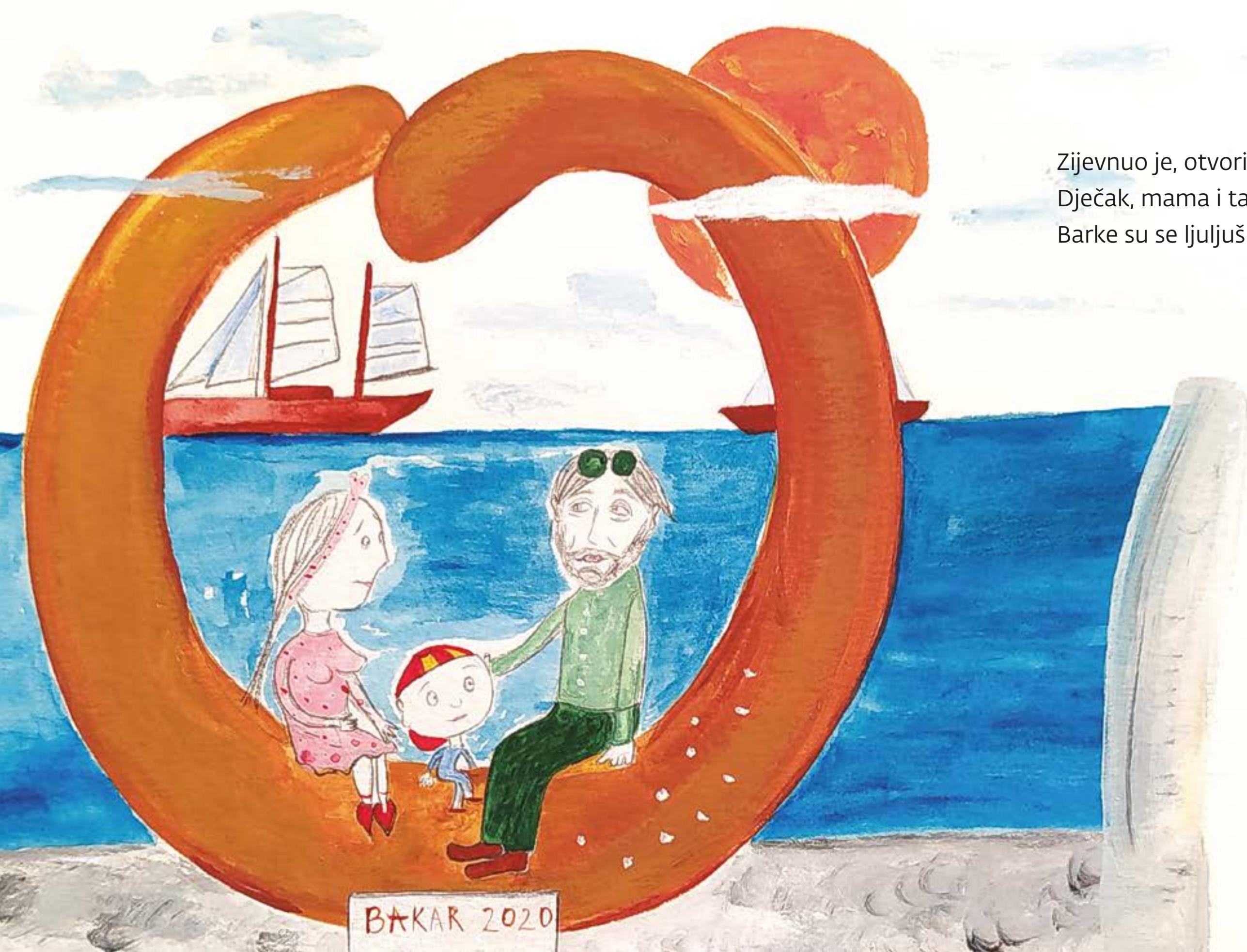
U mjestu Malinska ukrkali su na brod žito, drvo i sir. Drvo će u Bakru dobro doći za gradnju novih jedrenjaka. Od žita će peći kruh i baškote.

– A sir, volim i ja jesti sir. – sjetio se dječak.

Vjetar je jedra napuhao jače i jedrenjak se vraćao prema Bakru. Petru je bilo ugodno kliziti valovima.

– Lijepo je putovati s mamom i tatom. Putovanje donosi mnogo nepoznatih priča.

Zijevnuo je, otvorio oči i sve je bilo kao prije.
Dječak, mama i tata sjedili su u bakarskoj luci.
Barke su se ljuljuškale. Jedrenjak je otplovio.

– Čim smo stigli, ti
si zaspao. Možda
si i nešto sanjao. –
reče tata.

Petar je gricnuo
keks. Nije to bio
baškot, ali znao je:
gricnut će jednom
i njega, kad-tad.

BAKAR 2020

Slikovnice:

1. Svojehlavi štapić
2. Trsatsko blago
3. Tri brata i tri kule
4. Putovanje bakarskim jedrenjakom
5. Grobnički mlin
6. Bribirske djevojčice
7. Čabarski rudari
8. Puhova družina

